

Uitgebreidere studies

VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Gods huidige doel

Door Otis Q. Sellers,
Bijbelleraar

Het is de overtuiging van allen die in God geloven dat er zeker een dag zal komen waarop Hij al zijn wijsheid en macht zal aanwenden om het goede te laten overwinnen en het kwade te verslaan. Er bestaan grote meningsverschillen onder de volgelingen van Jezus Christus over hoe en wanneer dit zal gebeuren, maar als zij ooit over deze kwestie hebben nagedacht, zijn zij het erover eens dat er een grens is vastgesteld aan de heerschappij van het kwade in deze wereld. Zij geloven niet dat God zal toestaan dat de huidige toestand altijd blijft voortduren. Er zal een tijd aanbreken waarop de Almachtige God zal doen wat alle godvrezende mensen geloven dat Hij kan doen, zou moeten doen en zal doen.

Het behoeft nauwelijks betoog dat het helemaal niet vreemd is dat God op een dag zijn macht zal gebruiken om de overwinning van het goede te bewerkstelligen. Het is wat u zou doen als u God was. Het is wat ik zou doen als ik God was. Het is helemaal geen geheim dat Hij dit zal doen.

Het grote mysterie is, dat Hij er zo lang mee wacht, want als we oordelen naar alles wat we om ons heen zien, lijkt God een onverschillige toeschouwer van de ongelijke strijd tussen goed en kwaad op aarde. Gelet op dit feit zijn er vandaag de dag velen in de woorden van Salomo ontdekken wat zij hierover voelen: “Wederom aanschouwde ik alle onderdrukkingen die onder de zon geschieden, en zie: tranen der onderdrukten, en zij hadden geen trooster; maar aan de zijde hunner onderdrukkers was macht - en zij hadden geen trooster. (Pred.4:1).¹

Het is niet meer dan logisch dat weldenkende mensen op zoek gaan naar een verklaring voor die schijnbare onverschilligheid van God in het grote conflict tussen goed en kwaad, waarheid en dwaling. Als de God van de hemel almachtig, alwijs en algoed is, hoe kan het dan dat duisternis en dwaling, misdaad en goddeloosheid overal welig tieren en Hij daar toch niets aan doet?

Natuurlijk zijn er veel onnadenkende christenen, gelukkig in hun eigen onwetendheid, die geloven dat God er wel iets aan doet. Zij wijzen op de godsdienstige activiteiten die overal te zien zijn, op bepaalde zegeningen die God volgens hen aan bepaalde individuen of groepen heeft gegeven, of zij komen met voorbeelden van verhoorde gebeden waarbij God zou hebben ingegrepen ten gunste van bepaalde mensen. Het is niettemin voor de eerlijke waarnemer even duidelijk als de middagzon dat alles wat God in de afgelopen 2000 jaar voor individuen heeft gedaan, even weinig effect heeft gehad op het stoppen van de vloedgolf van ongerechtigheid als een handvol zand op het tegenhouden van de stroom van de Niagara.

Alle mensen die in God geloven, zullen zonder meer toegeven dat God oneindig veel meer kán doen aan de huidige toestand op aarde dan wat Hij nu doet. Stel hen deze vraag en zij zullen het niet durven ontkennen. Hij heeft zijn middelen nog niet uitgeput. Er is oneindig veel meer dat Hij zou kunnen doen. Hij zou bijvoorbeeld het woord kunnen spreken en bevelen dat er licht zal zijn, en zo de mensheid verlichten over wat in zijn ogen zonde is en wat rechtvaardig is. Hij zou iedereen duidelijk kunnen maken wat er precies bedoeld wordt met de dingen die in zijn Woord staan. Hij zou tegen individuele mensen kunnen zeggen: “Dit is de weg, wandelt daarop.” Als Hij deze dingen zou doen, zou dat een einde maken aan de morele, religieuze en geestelijke verwarring die overal heerst. Hij zou de bedekking die over de ogen van de mensen ligt betreffende de persoon en het werk van Jezus Christus kunnen wegnemen. Hij zou de inspanningen van allen die goed willen doen rijkelijk en overvloedig kunnen zegenen, en Hij zou de inspanningen van allen die kwaad willen doen effectief kunnen belemmeren. Dit zijn slechts enkele van de dingen die Hij zou kunnen doen. En als Hij dat zou doen, zou deze wereld in slechts dertig dagen een heel andere plek zijn.

Zij die de Bijbel geloven, kunnen wijzen op talrijke gebeurtenissen in het verleden waarbij God heeft ingegrepen en zich heeft gemengd in de aangelegenheden van mensen en volken. Hij sprak, zijn stem werd gehoord, zijn gestalte werd gezien, Hij gaf licht, Hij toonde de mensen hoe Hij wilde dat zij zouden wandelen, Hij streed openlijk aan de kant van het goede en Hij streed even openlijk tegen de krachten van het kwaad. Maar in tegenstelling tot dit alles is de hemel nu al twintig lange eeuwen stil. Hij die “eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten” (Hebr.1:1), spreekt nu helemaal niet meer tot zijn volk. Zoals Sir Robert Anderson heeft gezegd:

De goddelijke geschiedenis van het bevoorrechte volk staat al duizenden jaren bol van wonderen waarmee God zijn macht aan de mensen heeft bewezen, en toch worden we geconfronteerd met het verbazingwekkende feit dat vanaf de dagen van de apostelen tot op dit moment tevergeefs in de geschiedenis van het

¹ Citaten zijn uit de vertaling van het NBG 1951, tenzij anders aangegeven.

christendom gezocht moet worden naar een enkel openbaar gebeuren dat ons zou kunnen overtuigen dat er überhaupt een God bestaat (*The Silence of God*, pagina 18).

Er zijn mensen die, gezien deze feiten, beweren dat God het gepast heeft gevonden zich terug te trekken uit de aangelegenheden van mensen en volken en hen volledig aan hun lot over te laten. Maar het getuigenis van het Woord van God maakt een dergelijke overtuiging onmogelijk. De Bijbel laat zien dat God actief belang stelt in de aangelegenheden van de mensheid, dat Hij een heerlijk werk voor de mensheid verricht dat in het verborgene plaatsvindt, en het laat zien dat het mysterie van zijn huidige stilzwijgen verklaard wordt door ZIJN HUIDIGE DOEL.

Het is een essentiële waarheid van Gods openbaring dat de dag zal komen waarop God openlijk zal ingrijpen en zich volledig zal mengen in de omstandigheden van mensen en volken. Tot allen die bidden: "Uw koninkrijk kome", kunnen we zeggen dat het koninkrijk zal komen. De dag komt waarop Gods heerschappij werkelijkheid zal worden op deze aarde. Er kunnen tal van teksten worden aangehaald die hierop betrekking hebben. Vanwege ruimtegebrek volstaan voor deze studie twee teksten.

In de profetie van Ezechiël heeft de Heer over het volk Israël gezegd: **"Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE. Ik zal u onder de herdersstaf doen doorgaan en u brengen in de band van het verbond. Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben"** (Ezech.20:33-38).

In dit gedeelte spreekt God over zijn ingrijpen in de omstandigheden van het volk Israël, waarbij Hij zowel met hen als volk als met hen als individuen omgaat en zijn heerschappij over hen vestigt. Wie deze woorden leest, kan niet anders dan denken aan welk verschil het in Israël zou maken als God alleen maar zou doen wat Hij heeft gezegd dat Hij gaat doen. Zelfs als Hij alleen ten behoeve van Israël zou handelen, zouden de andere volken kunnen profiteren van het licht dat Hij hen geeft. Maar God is niet alleen van plan om ten behoeve van Israël te handelen. In een van de profetische Psalmen wordt over de aarde en de volken van deze aarde gezegd:

"Komt, aanschouwt de werken des HEREN, die verwoesting (verbazingwekkende dingen) op aarde aanricht, die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde, de boog verbreekt, de lans stukslaat, de strijdwagens met vuur verbrandt. Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde" (Ps.46:9-11).

Wat in de twee hierboven geciteerde gedeelten is vermeld, zal gelden voor het volk Israël en voor de volken van de aarde op de dag dat God zijn wijsheid en macht toont om de overwinning van het goede en de nederlaag van het kwade te verzekeren. Deze profetieën zullen in vervulling gaan op de dag dat God zijn heerschappij oplegt aan de mensen en de volken van de aarde. Deze dingen wachten op de komst van het koninkrijk van God, want zijn koninkrijk is niets meer en niets minder dan zijn heerschappij. Het lange uitstel bij het vervullen van profetieën als deze, en het mysterie van zijn huidige stilzwijgen, kunnen alleen worden begrepen als we GODS HUIDIGE DOEL kennen. Kennis van dit doel kan alleen worden gevonden in de Heilige Schrift.

Het getuigenis van Gods Woord laat zien dat er een tijd in de geschiedenis is geweest waarin God openlijk optrad en handelde om de menselijke heerschappij te vervangen door de heerschappij van de hemel, om de heerschappij van zonde en dood te vervangen door een heerschappij van gerechtigheid en leven. Dit werd zichtbaar toen Johannes de Doper in Israël verscheen en zei: **"Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen"** (Matt.3:2).

Als de oorspronkelijke taal van deze oproep nauwkeuriger wordt vertaald, zou deze luiden: **Onderwerp u, want de heerschappij van de hemel is nabijgekomen.**

Maar zelfs als we de bekende vertalingen accepteren, kunnen deze woorden alleen maar betekenen dat de tijd nabij was dat de hemelen over de aarde zouden heersen. In Bijbels gebruik kan het woord hemel zowel wezens als plaatsen betekenen. Het enkelvoud wordt gebruikt als aanduiding voor God in Lucas 15:18 en in Lucas 20:4. Aangezien God "de

Hoogste der hemelen” is, is de heerschappij van de hemelen die Johannes aankondigde ook Gods heerschappij. Johannes waarschuwde dat de tijd zou komen dat deze regering zou handelen zoals Gods regering hoort te handelen. Dan zal de bijl aan de wortel der bomen worden gelegd en iedere boom, die geen goede vruchten voortbrengt, zal worden uitgehouwen en in het vuur verbrand. Er zou een grote scheiding en zuivering plaatsvinden, waarbij het graan in de schuur zou worden verzameld en het kaf met onblusbaar vuur zou worden verbrand. Zie Mattheüs 3:10-12. Het verslag laat er geen twijfel over bestaan dat “de Rechter der ganse aarde” bezig was zijn heerschappij aan de aarde op te leggen, te beginnen bij Israël. Want hoewel het waar is dat de bediening van Johannes alleen betrekking had op het volk Israël, maakt de Schrift duidelijk dat Gods heerschappij onbegrensd zou zijn in haar reikwijdte.

“Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten of schreeuwen, en niemand zal op de pleinen zijn stem horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam zullen de heidenen hopen.” (Matt.12:18-21).

Deze woorden leren ons over de methoden van Degene op wiens schouders de heerschappij van God zal rusten. Hij zal niet twisten, noch schreeuwen, en niemand zal zijn stem op straat horen. Zulke dingen zijn altijd aanwezig wanneer de ene menselijke regering het andere omverwerpt. Een groot vertoon van meedogenloze kracht wordt in zulke tijden als wenselijk beschouwd. Maar de Here Jezus zou bij het vestigen van zijn heerschappij zelfs het geknakte riet niet verbreken en de smeulende vlaspit niet uitdoven. Toorn is altijd het laatste redmiddel van de macht, en toorn zal zijn laatste redmiddel zijn, niet het eerste. Hij zei: **“Alzo is het Koninkrijk (de heerschappij) Gods, als een mens, die zaad werpt in de aarde, en slaapt en opstaat, nacht en dag, en het zaad komt op en groeit, zonder dat hij zelf weet hoe. De grond brengt vanzelf vrucht voort; eerst een halm, daarna een aar, daarna het volle koren in de aar. Wanneer dan de vrucht rijp is, laat hij er terstond de sikkel in slaan, omdat de oogsttijd aangebroken is”** (Marc.4:26-29).

Deze woorden laten de manier zien waarop God zijn wijsheid en macht zal aanwenden om het kwaad te verslaan, het goede te laten zegevieren en zijn heerschappij op aarde volledig te vestigen. Dit wordt uitgelegd in fasen die vergelijkbaar zijn met de fasen van het groeien van graan: de halm, de aar, het volle koren in de aar, het rijpe graan en de oogst. En het begin van al deze goddelijke activiteit zou niet lang op zich laten wachten. Het latere woord van de Heer aan zijn discipelen was: **“Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen smaken, voordat zij zien, dat het Koninkrijk (de heerschappij) Gods gekomen is met kracht”** (Marc.9:1).

Het is waar dat zij dat niet allen zouden meemaken, want Judas zou door zijn eigen hand sterven, maar elf van hen zouden leven totdat zij Gods regering aan de macht zouden zien komen.

Het enige wat nodig was om Gods lang beloofde heerschappij werkelijkheid te laten worden, waren de dood, opstanding en hemelvaart van de Here Jezus Christus. Zijn troon, de zetel van zijn regering, was in de hemel voorbereid, en van daaruit zou Hij over alles heersen (Ps.103:19). Terwijl Hij in de hemel was, zouden zijn vijanden aan Hem onderworpen worden (Hebr.1:13). Gedurende zijn hele bediening sprak de Here Jezus over zijn dood, zijn opstanding en zijn terugkeer naar de plaats en de staat vanwaar Hij was gekomen. Hij sprak over de grote overwinningen die zouden volgen op zijn hemelvaart naar de rechterhand van de macht, overwinningen die zo ongelooflijk waren dat zijn eigen discipelen ze nauwelijks konden geloven. Ja, zij zouden de Zoon des mensen zien komen in zijn heerschappij. Zij zouden de heerschappij van God in macht zien komen.

De belangrijke gebeurtenis die tien dagen na de hemelvaart van de Heer Jezus naar ‘de rechter *hand* der kracht Gods’² plaatsvond, was voldoende om aan te tonen dat de goddelijke processen waren begonnen die te zijner tijd Gods heerschappij op aarde volledig zouden vestigen. Op die gedenkwaardige Pinksterdag werkte God openlijk. Honderdtwintig discipelen werden in het openbaar vereenzelvigd met de Geest van God. Door middel van de gave van talen werd de vloek van Babel van ieder van hen weggenomen. De gebeurtenissen die plaatsvonden in de dagen na de hemelvaart van Jezus Christus deden het hart van elke gelovige van vreugde opspringen. Eindelijk waren de grote processen begonnen die de overwinning van het goede en de nederlaag van het kwade zouden bewerkstelligen. Ze waren misschien

² Lucas 22:69, St.Vert. Het cursief gedrukte woord ‘hand’ komt niet voor in de Griekse tekst. (vert.)

slechts op kleine schaal begonnen met slechts honderdtwintig mensen, maar ze zouden vastberaden voortgaan. Hij zou niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht³ zal hebben gebracht. (Zie Jes.42:1-4).

De eerste openbare boodschap die na de hemelvaart van Jezus Christus werd verkondigd, zorgde ervoor dat het aantal gelovigen toenam tot 3120. Daarna vond er een openbaar, onmiskenbaar wonder van genezing plaats bij een van de tempelpoorten, en de boodschap die aan de verzamelde menigte werd gebracht, zorgde ervoor dat het aantal gelovigen toenam tot 5000. En toen dit openbare wonder ertoe leidde dat de apostelen met zware straffen werden bedreigd als ze nogmaals in de naam van Jezus van Nazareth zouden spreken, deden ze een beroep op God in plaats van op mensen. Op dat moment gaf God openlijk bewijs dat Hij hun gebed had verhoord en dat hun getuigenis moest worden voortgezet. Zie Handelingen 4.

Toen Ananias en Saffira hadden gezondigd, werd hen onmiddellijk straf opgelegd, om te laten zien dat God geen zonde zou tolereren onder de mensen die onder de zegeningen van zijn heerschappij waren gekomen. Zie Handelingen 5.

Door ruimtegebrek is het onmogelijk om alle tekenen en wonderen, de genezingen, opstandingen uit de dood, bezoeken van engelen en bevrijdingen uit gevangenschappen te beschrijven die plaatsvonden in de drieëndertig jaar waarvan het boek Handelingen de geschiedenis beschrijft. De tussenkomst van God was in die tijd geen mystieke theorie. Het was niet iets wat mensen beweerden om zichzelf te verheerlijken. God greep op duidelijke wijze in om het doel te bevorderen waaraan Hij toen werkte. Dit doel was het doel van zijn koninkrijk. Het was zijn doel om zijn heerschappij in de wereld te brengen.

Het lijkt geen twijfel dat in de Handelingentijd de basis werd gelegd voor de volgende grote fase van Gods heerschappij. Wat de Heer had geplant, zou zich ontwikkelen van het stadium van “de halm” tot “de aar” en “het volle koren in de aar”. De uitgeroepen groep die Hem in zijn regering zou dienen, was bijna compleet. En hoewel de vervolgingen hoogtij vierden, ontmoedigde dit de uitgeroepen niet, want zij waren van tevoren gewaarschuwd dat zij dit konden verwachten in de ‘nachtperiode’ van het koninkrijk. Maar deze nachtperiode was ten einde en de ‘dagperiode’ stond voor de deur. Dit bracht de apostel Paulus ertoe te schrijven: **“Gij verstaat immers de tijd wel, dat het thans voor u de ure is om uit de slaap te ontwaken. Want het heil is ons nu meer nabij, dan toen wij tot het geloof kwamen. DE NACHT IS VER GEVORDERD, DE DAG IS NABIJ. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts!”** (Rom.13:11-12).

Maar ‘de dag’ is nooit gekomen. Gods koninkrijk is nooit verder gekomen dan het ‘halm’-stadium van de Handelingenperiode, en zelfs van dat gezegende stadium zien we niets meer. De hemel werd stil, en sinds het einde van de Handelingenperiode is deze stilte ononderbroken gebleven. Twintig eeuwen lang heeft de wereld geen openbare manifestatie van zijn aanwezigheid of zijn macht gezien. Het lijkt geen twijfel dat er iets is gebeurd. Gods grote doel om zijn koninkrijk te vestigen, zijn verkondigde doel om over Israël te heersen, zijn doel om de wereld te regeren, zijn allemaal opgeschort. En er is geen andere manier om deze opschorting te verklaren dan door Gods HUIDIGE DOEL te erkennen. Datgene wat Hij nu doet, het doel waar Hij nu aan werkt, is van voldoende belang om deze opschorting en zijn lange uitstel bij het vestigen van zijn regering in de wereld te rechtvaardigen. Hij heeft twintig eeuwen lang gezwegen omdat dit essentieel is voor zijn huidige doel. Op het moment dat Hij zijn stilzwijgen verbreekt en op een duidelijke manier handelt of spreekt, zal dat het signaal zijn dat zijn huidige doel is volbracht en dat een nieuwe bedeling is begonnen.

1. HET KONINKRIJK IS UITGESTELD

De waarheid die al naar voren is gebracht, is voldoende om aan te tonen dat Gods koninkrijksdoelen aan het einde van de periode van drieëndertig jaar, waarvan het boek Handelingen de geschiedenis is, werden opgeschort. Zijn doel om Israël en de wereld te regeren en te zegenen werd niet opgeschort aan het kruis. Het kruis was een essentieel onderdeel van dit programma en kon niet de oorzaak zijn van de opschorting ervan. God was gedurende de hele Handelingenperiode actief bezig met dit doel. Zie Handelingen 3:25,26 en Handelingen 28:20. Alles wat God in de Handelingenperiode deed, was van vitaal belang voor zijn koninkrijksdoelen. De *EKKLĒSIA* (gemeente) die werd geroepen, was de *EKKLĒSIA* van het koninkrijk. Zie Mattheüs 16:18,19. Aan hen werden de sleutels van het koninkrijk gegeven. En zelfs de boodschap van genade die aan de apostel Paulus werd gegeven, had tot doel mensen die anders daarvan zouden zijn uitgesloten, een plaats te geven onder Gods heerschappij. Uit I Corinthe 6:1-11 blijkt dat deze bekeerlingen

³ De *Authorized Version* heeft hier, evenals in vers 1, ‘judgment’ (oordeel) als vertaling van *MIŠPĀT* (vert.)

van Paulus door zijn boodschap van genade een plaats hadden gekregen waar hun zonden hen anders van zouden hebben uitgesloten. En het laat ook zien dat zij voorbestemd waren om deel uit te maken van Gods regering in de volgende fase op aarde. Bovendien kan de uitspraak van Paulus in I Thessalonicenzen 2:12 (een brief uit de Handelingenperiode) maar één ding betekenen. Deze gelovigen waren geroepen in verband met de regering (het koningschap) van God.

Als we Gods huidige doel willen begrijpen, is het essentieel dat we een duidelijk onderscheid maken tussen het doel waarvoor het evangelie van genade in de periode van Handelingen werd verkondigd en het doel waarvoor het nu wordt verkondigd. Als we dit niet doen, zal dit leiden tot een verkeerd 'snijden van het woord der Waarheid'.

De eenvoudige gebeurtenis die de opschorting van Gods koninkrijksdoelen aangeeft, is Paulus' uitspraak in Handelingen 28:28, **"Het zij u dan bekend, dat dit heil Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen!"**

Op dat moment trok God de gave van talen (tongen) terug; een gave die voor iedereen die deze bezat, in feite de vloek van Babel had opgeheven. Hier ontnam God zijn ambassadeurs de kracht om onmiddellijk, op wonderbaarlijke wijze en op uniforme wijze te genezen, een kracht die veel had bijgedragen aan het verlichten van een van de gevolgen van Adams zonde. Ja, het was in Handelingen 28:28 dat God alle krachten introk die Hij aan mensen had gegeven in verband met zijn koninkrijksdoelen. Dit alles komt neer op één belangrijke waarheid: GOD IS NU NIET BEZIG ZIJN KONINKRIJKS-DOELEN TE VERWEZENLIJKEN. Hij wendt nu niet zijn wijsheid en kracht aan om de overwinning van het goede en de nederlaag van het kwade te verzekeren. Al Gods activiteiten die verband houden met zijn koninkrijksdoelen zijn opgeschort terwijl Hij een ander doel uitwerkt en voltooit. Nogmaals, nadrukkelijk moet worden gezegd dat deze opschorting plaatsvond aan het einde van de periode van drieëndertig jaar die in het boek Handelingen wordt beschreven. Het feit dat Paulus tijdens zijn twee jaar durende verblijf in Rome (Handelingen 28:31) het koninkrijk van God bleef verkondigen, doet hier niets aan af: er was niets aan de opschorting van het koninkrijk dat vereiste dat mannen van God hun lippen hierover moesten verzegelen. Het wordt vandaag de dag nog steeds gepredikt door alle mensen die het Woord van God volledig verkondigen.

2. MOGELIJKE VERKLARINGEN

Voordat we Gods huidige doel overwegen en voordat we nadenken over wat Hij nu doet, moeten we eerst bepaalde ideeën uit de weg ruimen, die zijn geopperd in een poging om te verklaren waarom God het gebruik van zijn macht om het kwaad dat overal te zien is aan te pakken, zo lang uitstelt.

Er zijn veel mensen die ideeën aanhangen die, wanneer ze worden onderzocht, lijken te leren dat God in zijn voornemen om het koninkrijk der hemelen te brengen, een nederlaag heeft geleden door het gebrek aan medewerking van Israël. Zij concluderen dat Israëls afwijzing van Christus Hem dwong zijn plannen te wijzigen, en dat zijn handen gebonden zijn totdat Israël het harde oordeel over Hem verzacht. Alleen al de vermelding van deze gedachten is voldoende antwoord. Toen Johannes de nabijheid van het koninkrijk der hemelen aankondigde, zoals opgetekend in Mattheüs 3, had dat op geen enkele manier te maken met Israëls aanvaarding of afwijzing ervan. Het koninkrijk werd geproclameerd, niet aangeboden om te worden aanvaard of afgewezen. Onderwerping zou elke Israëliet een plaats in het koninkrijk geven, en verzet zou leiden tot zijn verwijdering daaruit, maar het koninkrijk had geen enkele relatie met de houding van de Israëlieten ten opzichte daarvan. Als we Ezechiël 20:33-44 nogmaals lezen, zien we hoe onlogisch het is om te beweren dat Gods uitspraak dat Hij over hen zou heersen op enigerlei wijze beïnvloed zou kunnen worden door hun aanvaarding of afwijzing van Hem als hun heerser. In dat hele gedeelte maakt God duidelijk dat het niet uitmaakt wat zij willen of doen; Hij zal over hen heersen. Er was niets aan het ongeloof van Israël aan het einde van de Handelingentijd dat leidde tot de opschorting van Gods koninkrijksplannen. Deze opschorting zou ook hebben plaatsgevonden als elke man, vrouw en kind in Israël de Heer had aanvaard. De opschorting moest plaatsvinden zodat God een ander doel kon uitwerken en voltooiën, en deze opschorting werd God niet opgedrongen door Israëls ongeloof.

Velen verklaren Gods lange uitstel bij het aanwenden van zijn macht om het kwaad te verslaan en het goede te laten zegevieren, door te zeggen dat Hij zo tijd heeft om "brandhout uit het vuur" te rukken. De mensen die deze opvatting aanhangen, lijken zich de wereld van de mensen voor te stellen als een wereld die op weg is naar de ondergang, en God die dit toestaat zodat Hij enkelen uit de massa kan redden en zo verheerlijkt kan worden als hun Verlosser. Dit is zowel onlogisch als onredelijk. Het beschuldigt God ervan een toestand toe te laten alleen maar om enkelen uit die

toestand te kunnen redden. Waarom zou God tevreden zijn met het redden van een paar stukken brandhout uit het vuur, terwijl het binnen zijn macht ligt om het vuur te doven? Het kan niet zo zijn dat God het lange bewind van het kwaad laat voortduren zodat Hij er een paar uit kan redden, terwijl Hij net zo goed een einde zou kunnen maken aan de situatie die het verlies van velen veroorzaakt.

Sommige mensen geloven dat God de mensheid in zijn huidige toestand houdt, zodat Hij de aarde kan gebruiken als rekruteringsgebied voor de hemel. Maar als dat zo is, dan weegt het grote aantal dat verloren is gegaan niet op tegen het kleine aantal dat gewonnen is, zodat God niet rechtvaardig zou zijn als Hij een dergelijk programma zou voortzetten. Bovendien verklaart dit zijn huidige stilzwijgen nog niet. Als Hij mensen wil rekruteren voor zijn leger, waarom heeft Hij dan de openbare bewijzen van zijn macht en mededogen teruggetrokken? In de Handelingentijd had zijn volk daar openbare bewijzen van. Waarom is Hij nu zo stil?

Er wordt vaak gezegd dat Gods huidige doel is om **“een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen.”** Handelingen 15:14 wordt aangehaald om dit te ondersteunen. Zijn voornaamste zorg met deze roeping uit de heidenen wordt geopperd als een verklaring waarom Hij niets doet aan de wereld als geheel. Maar we moeten niet vergeten dat het uitkiezen van een volk uit de heidenen iets was wat God deed al in de Handelingentijd in verband met zijn koninkrijksdoelen. En om dit werk effectief te maken, werden er door de apostel Paulus allerlei wonderen, machtige werken, tekenen en krachten onder de heidenen verricht om hen tot gehoorzaam te brengen. Zie Romeinen 15:18,19.

Als dit werk onder de heidenen tot op de dag van vandaag voortduurt, als dit Gods huidige doel is, waarom zijn dan zulke effectieve hulpmiddelen onttrokken aan degenen die Christus aan de heidenen verkondigen? Sinds het einde van het boek Handelingen tot op dit moment heeft er geen enkel openbaar geval plaatsgevonden van dezelfde aard als de dingen die Paulus deed “om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen”. Gezien dit feit zouden we, als Gods huidige doel niet bekend was, gedwongen zijn om met Gideon uit de oudheid uit te roepen: **“Och, mijn heer, indien de HERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? Waar zijn dan al zijn wonderen, waarvan onze vaders ons vertelden?”** (Richt.6:13).

Er is nog een ander idee dat in overweging moet worden genomen. Sommigen zeggen dat het huidige doel van God is om ‘de gemeente’ te roepen en dat alle zegeningen voor Israël, de natie en de aarde moeten wachten tot deze speciale groep compleet is. Sommigen noemen dit speciale werk ‘het lichaam van Christus’. Het lijkt echter niet de leer van de Schrift te zijn dat God zijn verklaarde doel om gerechtigheid en oordeel op aarde te vestigen heeft uitgesteld, zodat Hij uit elke generatie een paar mensen kan roepen die op een speciale manier gezegend zullen worden als ‘de gemeente, die het lichaam van Christus is’.

Deze gedachte mag dan het ego voeden van velen die beweren deel uit te maken van deze roeping, maar het is geen adequate verklaring voor Gods lange wachten om een einde te maken aan de heerschappij van zonde en dood. Het is waar dat God vandaag de dag een unieke en onderscheiden roeping heeft voor gelovigen, en het is ook waar dat zij op een bijzondere manier gezegend zullen worden en dat zij Hem op een bijzondere manier zullen dienen, maar het roepen en voortbrengen van deze groep is niet Gods huidige doel. Gods huidige roeping van gelovigen in Jezus Christus is een bijproduct van zijn doel. Het is niet het doel zelf. Zijn huidige doel is zo groot dat het zich concentreert op Zichzelf, zijn Naam, zijn Karakter. Het concentreert zich niet op mensen, zelfs niet op verlore mensen.

3. GENADE EN HEERSCHAPPIJ

Op dit punt zal het voor het verder uitwerken van ons thema zeer nuttig zijn om op te merken dat **de twee kanten van Gods karakter** tot uitdrukking komt in de twee woorden **GENADE** en **HEERSCHAPPIJ**. Deze twee woorden geven volledig het karakter van God weer zoals dat in Jezus Christus is geopenbaard, en ze vatten alles samen wat Hij ooit is geweest en ooit zal zijn voor zijn schepselen. Hij die “de God van alle genade” is (I Petr.5:10) is ook “de Rechter der ganse aarde” (Gen.18:25). Als God niet wordt erkend als zowel de God van alle genade als de God van heerschappij, dan kennen we Hem niet die in Jezus Christus tot uitdrukking wordt gebracht, wordt geopenbaard en wordt verkondigd. Als mensen beweren dat vanwege de grote liefde van God niemand ooit gestraft zal worden, dan negeren ze één kant van Gods karakter. Ze benadrukken de God van alle genade en negeren de God van heerschappij. In Gods genade zien we zijn volmaakte liefde, maar in zijn heerschappij zien we zijn volmaakte gerechtigheid. Mensen die genadig worden behandeld, ontvangen wat ze niet verdienen, maar mensen die onder de heerschappij vallen, ontvangen precies wat ze verdienen, niet meer en niet minder.

De mensheid zal in de toekomst een volledig en openlijk bewijs van de heerschappij van God te zien krijgen. Haar macht en principes, haar moraal en methoden, haar gerechtigheid en oordelen, haar licht en leven, haar genezing en gezondheid, haar voordelen en zegeningen zullen allemaal duidelijk in werking te zien zijn. Op die dag zullen de mensen een volledige vergelijking kunnen maken tussen menselijke heerschappij en hemelse heerschappij, tussen menselijke regering en Gods regering. De wereld zal nog een bestuur van goddelijke heerschappij gaan ervaren.

Dit is wat de wereld zou hebben gezien en ervaren als God zijn koninkrijksdoelen aan het einde van de Handelingentijd voortgezet zou hebben. In die tijd werd de basis gelegd voor de volledige openbaring van Gods rechtvaardige regering. Maar, zoals gezegd, dit werd opgeschort om een ander doel te bereiken, een doel dat altijd een geheim was geweest dat alleen God kende.

GODS HUIDIGE DOEL IS OM ZIJN GENADE TE TONEN. Hij geeft in de geschiedenis van de mensheid een bewijs van de genade van zijn karakter. Dit doet Hij nu door middel van een bedeling of bestuur van genade, waaronder al zijn regerings- of koninkrijksdoelen in de wacht staan.

De verklaring voor Gods langdurige verdraagzaamheid van het kwaad, zijn huidige stilzwijgen, zijn uitstel bij het opleggen van zijn heerschappij in de wereld, kan alleen bevredigend worden gegeven als we beseffen dat God nu een ander doel bereikt dat in zijn eigen karakter ligt. Opdat alle mensen die Hem leren kennen, kunnen weten dat Hij de God van alle genade is, geeft Hij nu een bewijs van zijn genade die voor eeuwig zal blijven bestaan. Dit bewijs van zijn genade zal nog steeds bestaan wanneer zonde en dood zijn afgeschafte en wanneer genade niet langer aan de mens kan worden getoond. God neemt nu alle stappen die nodig zijn om voor altijd en zonder enige twijfel vast te stellen dat Hij de God van alle genade is. Dit is wat Hij nu doet. Dit is zijn huidige doel.

De waarheid dat het huidige doel van God is om de genade van zijn karakter te tonen, lijkt voor velen misschien een te grote vereenvoudiging. Het is zelfs zo eenvoudig dat sommigen het zonder verder na te denken zullen verwerpen. Wanneer we echter op zoek gaan naar de waarheid die in deze beknopte uitspraak tot uitdrukking komt, op zoek naar meer details, wordt deze zo omvangrijk dat alleen de echte liefhebber van de waarheid het hart zal hebben om alle conclusies ervan te volgen. In feite zou deze ene waarheid wel de 'Mount Everest' van alle waarheden kunnen worden genoemd die uniek zijn voor deze tijd. Er moeten nog vele andere hoogten worden beklommen voordat men zelfs maar voet op deze berg kan zetten en in positie is voor de laatste klim. Daarom zullen we, in de hoop alle mogelijke hulp te bieden, deze waarheid bekijken aan de hand van een reeks samenhangende stellingen.

1. HET IS VOLLEDIG IN OVEREENSTEMMING MET GODS WEGEN DAT HIJ DIT DOET ALS BEWIJS VAN DE GOEDGUNSTIGHEID VAN ZIJN KARAKTER

Onze God verlangt dat mensen Hem in waarheid kennen. Hem kennen zou het belangrijkste doel van de mens moeten zijn. God heeft in het verleden veel gedaan om de misvattingen die mensen over Hem hadden te corrigeren. Hij heeft uitgelegd dat Hij in de toekomst bepaalde dingen zal doen om ervoor te zorgen dat mensen Hem leren kennen. Dit blijkt uit wat Hij heeft gezegd te zullen doen, waarbij wordt uitgelegd dat het belangrijkste motief zijn eigen naam is. Gods naam is zijn karakter, het is wat Hij is. Dit feit kan eenvoudig uit de Schrift worden afgeleid. Toen Hij zijn naam bekendmaakte, maakte Hij ook zijn karakter bekend. Zie Exodus 34:5-7. Er waren momenten in Gods omgang met Israël waarop zijn naam zo werd ontheilgd en zijn karakter zo verkeerd werd voorgesteld, dat Hij liet weten dat Hij bepaalde dingen zou doen omwille van zijn "heilige naam". Lees Ezechiël 36:16-38 aandachtig door voor een volledig verslag hiervan. In dit gedeelte zien we dat God dit grote werk niet zal doen voor Israël om Israël te zegenen, ook al zal Israël er rijkelijk door gezegend worden. Hun zegen zal het bijproduct zijn van wat Hij zal doen omwille van zijn eigen naam: **"niet om uwentwil doe Ik het, o huis Israëls, maar om mijn heilige naam, die gij ontheilgd hebt onder de volken in wier gebied gij gekomen zijt."** Dit is de nadrukkelijke verklaring van Yahweh.

Aangezien Hij al dit werk voor Israël zal doen om zijn trouw en gerechtigheid te tonen, is het helemaal niet vreemd dat Hij nu stappen onderneemt die een altijddurend bewijs zullen leveren van de genade van zijn karakter. Ondanks de vaak herhaalde uitspraken dat Hij de God van alle genade is, hebben mensen Hem nooit zo erkend. Daarom laat Hij nu zien wat Hij in het verleden over Zichzelf heeft verklaard. Wat Hij nu laat zien, zal in de toekomst getoond worden. Er zal een tijd aanbreken waarin alle mensen die onder God leven, zijn genade zullen leren kennen door zorgvuldig na te denken over de geschiedenis van de genade die Hij nu toont.

2. DE MENSHEID ZAL ONEINDIG VEEL MEER KENNIS VAN GOD HEBBEN, DANKZIJ HET HUIDIGE BETOON VAN GODS GENADE

De zoektocht van de mens naar kennis eindigt nooit. Geen prijs wordt te hoog geacht voor één wetenschappelijk feit. Tegen enorme kosten en met veel leed zijn mensen naar de polen gereisd, hebben ze de hoogste bergen beklommen, zijn ze afgedaald in de diepten van de zee en hebben ze oude steden opgegraven in de hoop de menselijke kennis te vergroten. Naar de kennis van God is niet zo intensief gezocht. Maar alles wat de mens ooit over Gods schepping kan leren, zal slechts een druppel in de oceaan zijn vergeleken met wat hij kan leren over de genade van de Schepper wanneer dit duidelijke bewijs van zijn genade voltooid is en de feiten ervan beschikbaar worden gesteld aan de mensheid. Gods betoon van genade vindt nu plaats. Het begrijpen en erkennen ervan behoren tot de toekomst.

3. GODS BETOON BLIJK VAN GENADE KOMT DOOR MIDDEL VAN DE BEDELING DER GENADE

In Efeze 3:2 (St.Vert.) lezen we over “de bedeling der genade Gods”. Het Griekse woord dat hier met ‘bedeling’ is vertaald, betekent letterlijk ‘bestuur’. **Een bedeling is in feite geen periode. Het is een beheer.** En om dit nog verder uit te breiden: **een beheer is een manier van handelen.** Deze tekst vertelt ons dat Gods huidige manier van handelen met de mensheid gebaseerd is op vrije, onverdiende gunst. Dit maakt de huidige tijd uniek ten opzichte van alle tijden in het verleden en alle tijden in de toekomst. Hoeveel genade God ook in vroegere tijden heeft getoond, er is nog nooit eerder een beheer van genade geweest. God heeft Zich in het verleden consequent gemanifesteerd in daden van genade, maar er is nog nooit een langere periode geweest waarin God Zichzelf heeft beperkt tot het omgaan met de mensheid in genade en niets dan genade. Onder dit beheer van genade zal God, als Hij niet in genade kan handelen, helemaal niet handelen. De tijd komt dat Gods omgang met de mensheid vanwege de absolute gerechtigheid en rechtvaardigheid van zijn heerschappij soms uiterst streng kan zijn. Onder zijn heerschappij zal elke zonde en overtreding zijn rechtvaardige vergelding ontvangen. Maar hoe streng God in de toekomst ook mag zijn, het feit van de genade van zijn karakter zal zijn bewezen in de genade die Hij nu toont.

4. GENADE EN HEERSCHAPPIJ ZIJN ZULKE VERSCHILLENDE PRINCIPES, DAT ZE NIET TEGELIJKERTIJD KUNNEN WERKEN

Laat niemand deze uitspraak zomaar verwerpen voordat hij weet wat ermee bedoeld wordt. De lezer zou tegen deze stelling bezwaar kunnen maken op grond van het feit dat Noach ten tijde van de zondvloed “genade vond in de ogen des HEREN”, terwijl God de rest van de mensheid rechtvaardig behandelde door “de zondvloed over de wereld der goddelozen” te brengen. Dit is waar, maar er moet zorgvuldig worden opgemerkt dat toen God Noach genadig was, Hij hem niet met gerechtigheid behandelde, en toen Hij de wereld met gerechtigheid behandelde, was Hij haar niet genadig. Onder genade toont God liefde en gunst aan de hen die het niet waard zijn, terwijl Hij onder zijn heerschappij mensen precies geeft wat zij verdienen, niet meer en niet minder. God kan niet tezelfdertijd handelen volgens twee totaal verschillende en onverenigbare principes. Bovendien moet duidelijk worden begrepen dat er in de tijd voorafgaand aan de zondvloed noch een beheer van genade, noch een beheer van rechtvaardigheid was. God had zich niet aan een van beide methoden van handelen verbonden. Genade en heerschappij kunnen dus in hetzelfde tijdperk werkzaam zijn en waren dat ook, maar niet ten aanzien van dezelfde mensen.

Of de lezer zou kunnen wijzen op het feit dat er in de Handelingentijd zowel de genade van God als de heerschappij van God aan het werk was. Dit is zo waar als maar zijn kan. De mensen die in die tijd leefden, zagen meer activiteiten gerelateerd aan Gods heerschappij dan ooit tevoren was waargenomen, en Gods activiteiten in genade waren groter dan ooit tevoren. Nooit eerder was een boodschap van genade aan de mensen verkondigd. In feite domineerde genade de Handelingentijd. Maar het is ook waar dat genade en heerschappij nooit tegelijkertijd hetzelfde deden. Wanneer alle feiten van de Handelingentijd worden onderzocht, blijkt dat genade slechts gedeeltelijk aanwezig was en heerschappij slechts gedeeltelijk. De getoonde genade maakte een volledige manifestatie van heerschappij onmogelijk en de heerschappij die van toepassing was, maakte een volledige manifestatie van genade onmogelijk.

Gods huidige beheer is pure genade. Hij heeft dit verkondigd via zijn uitverkoren dienaar Paulus en we doen er goed aan Hem op zijn woord te geloven en dienovereenkomstig te denken. Sinds het einde van de Handelingentijd heeft Hij geen enkel mens meer in gerechtigheid behandeld. Zijn daden en werken jegens de mensheid zijn daden van liefde en gunst voor mensen die dat niet verdienen. Wanneer Gods doel met dit beheer voltooid is, zal de wereld een beheer

van zuivere heerschappij ervaren. Onder dit komende beheer zullen mensen rekenschap moeten afleggen van elk ijdel woord dat zij spreken. Niettemin zal er onder Gods heerschappij genade zijn. Een regering kan rechtvaardig genade betonen, als genade verdiend is, maar geen enkele regering kan rechtvaardig zijn en gunst betonen aan degenen die dat niet verdienen. Een regering zal instorten en heersers zullen onrechtvaardig handelen op het moment dat er een poging wordt gedaan om genadig te zijn. Als voorbeeld hiervan kunnen we het feit nemen dat er soms opstanden zijn geweest onder gevangenen, waarbij de ambtenaren gedwongen werden om de veroordeelden gunsten te verlenen die zij niet verdienden. Iedereen moet toegeven dat deze gunsten ten koste gingen van gerechtigheid.

Als Gods huidige beheer er een van genade is, en Paulus verkondigt in Efeziërs 3:2 dat dit zo is, dan kan het zelfs niet gedeeltelijk een beheer van goddelijk bestuur zijn. Gods huidige manier van omgaan met de mensheid is volledig genadig. Wie beweert dat God in deze bedeling iets anders doet dan handelen in genade, ontkent het doel waaraan Hij nu werkt.

5. GOD HEEFT DE MENSHEID ALTIJD GENADE BETOOND, MAAR TEGENWOORDIG WORDT DE MENSHEID DE OVERWELDIGENDE RIJKDOM ZIJNER GENADE BETOOND

Dit is een waarheid die wordt onthuld in de laatste brieven van de apostel Paulus, en het is een waarheid die alleen met het oog van het geloof kan worden gezien. Als we dit proberen te bewijzen met wat we overal om ons heen zien, lukt dat niet. Maar als we naar het Woord van God gaan, wordt het daar onderwezen. De vertalers lijken bijna met elkaar te hebben gewedijverd om de waarheid van Efeze 2:7 uit te drukken. Overweldigende rijkdom, uitnemende rijkdom, alles overtreffende rijkdom, overgrote rijkdom! Dit zijn de termen die zij hebben gebruikt bij het vertalen van de oorspronkelijke taal van deze tekst, een tekst die vertelt over de genade die God nu aan de mensheid betoont. Nooit eerder in de geschiedenis heeft God zijn genade zo overvloedig over de mensheid uitgestort als Hij nu doet. Zijn huidige betoon van genade overtreft alles wat Hij ooit eerder heeft gedaan. In de Handelingentijd kwam de betoonde genade alleen ten goede aan hen die geloofden. Maar de genade die God nu toont, komt ten goede aan elk lid van de mensheid. Vandaag de dag zijn er speciale zegeningen voor hen die geloven, zoals vergeving, verlossing en rechtvaardiging, maar er is geen mens op aarde die niet gezegend is vanwege de genade van God. Zij die in Jezus Christus geloven, worden de zegetekenen van de genade die God nu toont. In de eeuwen die komen gaan, zullen zij de genade die aan de mens werd getoond in deze bedeling der genade Gods, tonen en verheerlijken.

6. DE GENADE DIE GOD NU TOONT AAN DE MENSEN IS ONNASPEURLIJK

Dit is het getuigenis van Efeziërs 3:8, waar het woord “ondoorgegrondelijk”⁴ beter vertaald zou kunnen worden met “onnaspeurlijk”. Het is voor niemand vandaag de dag mogelijk om met zekerheid te zeggen wat God aan het doen is. Gods woord verkondigt het, dus mensen die geloven, zullen Hem op Zijn woord geloven en dienovereenkomstig denken, maar als mensen van ons verlangen dat we laten zien hoe de genade van God ten goede komt aan een of ander ellendig individu, dan kunnen we dat niet doen. Bovendien heeft de genade die God vandaag de dag toont geen betrekking op het individu. Het heeft betrekking op de mensheid en het individu profiteert er alleen van als lid van de mensheid. Wanneer een individu echter in Jezus Christus gelooft, wordt hij deelgenoot van een speciale genade die zijn deel is als individu.

7. GODS HUIDIGE BESTUUR IS IN HET VERBORGENE

Gods huidige manier van handelen is niet alleen genadig, maar ook verborgen. Dit is de waarheid die wordt onderwezen in Efeze 3:9, waar de uitdrukking “bediening van het geheimenis” moet worden gelezen als “**het verborgen bestuur**”. Elk feit uit de menselijke ervaring getuigt ervan dat God in het werk dat Hij nu doet, in het verborgene te werk gaat. Wanneer Hij optreedt als de God van de heerschappij, werkt Hij altijd in het openbaar. Zijn wegen zijn traceerbaar en nooit verborgen. Maar wanneer Hij in genade werkt, kan Hij in het verborgene te werk gaan. In feite doet Hij dat nu. Daarom begrijpt en waardeert de wereld op dit moment de genade die God nu toont niet.

⁴ Bijvoorbeeld in de Nieuwe Bijbel Vertaling (2004) en de Willibrordvertaling (1995).

8. DE MENSHEID IS AL 2000 JAAR BEWAARD GEBLEVEN, UITSLUITEND DOOR HET GENADIGE HANDELEN VAN GOD

Deze stelling is een studie op zich, die hier slechts kort kan worden aangestipt. Op dit moment treedt God op als de Redder van de mensheid. Zonder dit genadige werk zou de mensheid al lang geleden ten onder zijn gegaan aan haar eigen verdorvenheid. De woorden van Paulus in I Timotheüs 4:10 bevestigen deze waarheid. Wat de mensheid ook heeft gedaan, God heeft haar in genade bewaard. Hij treedt nu op als de Heiland van de hele mensheid, en Hij treedt op een bijzondere manier op als de Heiland van degenen die geloven. Alleen de gelovige kan aanspraak maken op vergeving, verlossing en de belofte van eeuwig leven.

9. HET RESULTAAT VAN GODS TEGENWOORDIGE BETOON VAN GENADE IS VOORAF VERKONDIGD

Het resultaat van Gods langdurige genade onder de mensen wordt door Paulus uiteengezet in II Timotheüs 3:1-8; 3:12,13; 4:3,4. Dit is volledig in overeenstemming met een uitspraak die lang tevoren in Jesaja 26:10 werd gedaan: **“Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid.”**

Laat niemand een bekeerde wereld verwachten als gevolg van de genade die God nu aan de mensen betoont. Zijn huidige doel is niet om de wereld aan zijn voeten te brengen. Dat wacht op de komst van zijn heerschappij. **“Wanneer zijn gericht op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid”** (Jes.26:9).

10. GODS GROTE BETOON VAN GENADE ZAL NIET EINDIGEN IN HET BETOON VAN WRAAK

Als een mens zijn geduld zou tonen, wat zou dan de waarde ervan zijn als hij zou eindigen met een uitbarsting van ongeduld? Geduld bestaat er niet in dat we ons ongeduld een tijdje in bedwang houden. Wat zou de waarde zijn van Gods langdurige genade als Hij die zou beëindigen met een uitbarsting van toorn? Laten zij die onderwijzen dat Gods toorn het volgende is wat de wereld zal ervaren, goed beseffen dat genade niet bestaat uit het in bedwang houden van Gods toorn.

11. GOD IS VOLLEDIG GESLAAGD IN ZIJN HUIDIGE BEDOELING

Hij heeft zijn koninkrijksdoelen opgeschort om zijn genade te tonen. Sindsdien heeft Hij elke dag zijn doel bereikt. Elke dag heeft Hij de genade van zijn karakter getoond. Elke dag is geschiedenis geschreven, en wanneer deze geschiedenis wordt onthuld, zal het een verslag zijn van de genade die Hij heeft getoond. Vandaag kunnen we dit verslag niet lezen. Het verslag is verborgen. Zijn werk is onnaspeurlijk. Maar er komt een dag dat het geheim zal worden onthuld en dat het onnaspeurlijke kan worden gevonden. Als we dan ogen hebben die werkelijk kunnen zien en terugkijken op 2000 jaar geschiedenis, zullen we weten dat Hij inderdaad de God van alle genade was.

12. GODS ZWIJGEN IS ESSENTIEEL VOOR ZIJN HUIDIGE DOEL

Als God in de afgelopen 2000 jaar op een duidelijke manier had gesproken of gehandeld, als Hij iemand de absolute waarheid of aanwijzingen had gegeven, dan zou Zijn gerechtigheid Hem hebben verplicht om al die mensen volledig verantwoordelijk te houden en hen rechtvaardig te behandelen als zij niet volgens het gegeven licht hadden geleefd. Dit is het principe dat in Johannes 15:22-24 is verkondigd. God moet altijd rechtvaardig handelen tegenover mensen tot wie Hij rechtstreeks heeft gesproken, voor zover het de zaak betreft die is geopenbaard. Zo maakt het zwijgen van God een constante, consistente, ononderbroken stroom van Zijn genade mogelijk in deze bedeling. De Heilige Geest werkt volledig mee aan dit doel en doet niets dat God zou dwingen zijn handelen in genade op te geven om in gerechtigheid te handelen.

13. GODS TEGENWOORDIGE ROEPING VAN GELOVIGEN ZAL EEN ERETEKEN VAN ZIJN GENADE BLIJKEN. EN ZAL HEM DIENEN ALS BEWIJS VAN ZIJN GENADE.

De gelovigen in de Handelingentijd werden geroepen met het oog op Gods heerschappij, en zij zullen Hem dienen in Zijn regering wanneer Zijn koninkrijksdoelen worden hervat. De gelovigen van de huidige tijd worden geroepen met het oog op Gods grote betoon van genade en zij zullen Hem dienen door zijn genade te verheerlijken in de komende tijden. De gelovigen uit de Handelingentijd zijn regeringsmensen. Wij die nu geloven zijn genademensen.

Na enkele bijzonderheden te hebben besproken die God nu doet voor hen die geloven, verklaart Paulus in Efeze 1:6 dat deze zegeningen worden geschonken omdat God vooraf heeft bepaald dat zij die gezegend zijn, de heerlijkheid zijner genade zullen loven. In Efeze 2:7 verklaart hij dat God bepaalde dingen heeft gedaan met het oog op het einde, **“om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus.”** Zij die op deze manier gezegend zijn, zijn Gods huidige roeping. Zij zijn de eretekens van zijn genade. Zij zijn het bijproduct van zijn grote doel om de genade van zijn karakter te tonen.

De heerlijkheid is aan Hem. De zegen is aan ons.